غم هم په نڅا سو!

(ټولنيزي ناخوالي د طنز په ژبه)

Ketabton.com

ليکوال: سعدالله کاکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم: غم هم په نڅا سو

لیکوال: سعدالله (کاکړ)

د خپرېدو نېټه: عقرب ۱۴۰۱ هجري شمسي کال

کمپوز او ډیزاین: محمد ادریس (ثمین)

تصحیح: مسعود (ریښتین)

د پښتۍ انځور: مینه وال باچا

یادونه!

له ډېر ګران ورور محمد ادریس ثمین څخه نړۍ مننه چي (غم هم په نڅا سو) ته یې کتابي بڼه ورکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال لنډه پېژندنه:

ښاغلی سعدالله کاکړ د عبدالله زوی په ۱۳۷۱ هجري لمریز کال د کندهار ولایت په ۹ نهمه ناحیه کي د نورزو جامعې په کلي کي دې نړۍ ته سترګي غړولي دي.

د ښاغلي کاکړ پلرنی ټاټوبی د زابل ولایت شهرصفا ولسوالي ده.

کاکړ خپل لومړنۍ اسلامي زده کړي د خپل مسجد له ملا امام څخه او عصري زده کړي يې د کندهار ولایت په بولدک ولسوالۍ کي د غازي عبدالله خان اڅکزي په عالي لیسه کښي تر پنځم ټولګي پوري کړي دي، چې له بده مرغه يې د اقتصادي مشکلاتو له خاطره ونه توانیدی چې خپلي زده کړي سر ته ورسوي، نو ځکه يې شخصي کار ته اوږه ورکړه.

خو د ښاغلي کاکړ وطني او ملي ژوندی احساس دی، چې د قلم څوکه يې د ژوند د هري ستونزي هیڅ صندان ورماته نه کړه، ده د خپل قلم څوکه روانه وساتل او د پښتو ادب يو ادبي ژانر طنز لیکلو ته يې اوږه ورکړه، چې په دې سره يې د افغانانو پر شونډو موسکا راوستلي او ترڅنګ يې د ټولنې ستونزي په طنزيه شکل سره بیانوي، چې د خلکو په زړونو کي د ځانګړې مینې او محبوبیت څخه برخمن سوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

خندا کي ژوند دئ!

انسان یو ټولنیز مخلوق دئ، د کایناتو ښېنتن په خورا ښایسته داخلي او ظاهري شکل جوړ کړی دئ، د ځان ساتنه ئې پر لازمه کړې ده، نو ځکه انسان ښه ډېر د ځان لپاره کار کوي، خو بدبختي داده، چي انسان د ځان ساتني مفهوم غلط کړی، ټول ژوند ئې یوازي پر کار او ستړیا درولی دئ. دې ته ئې فکر نه دی کړی، چي خوښي او خوشحالي له کومه کیږي، د خندا قیمت څونده دئ او د ژوند په سختو او لوړو و ژورو کي څنګه خپل مخ په خندا ښایسته کړو.

انساني بدن او روان هیڅکله ددې توانایي نه لري چي ټول وخت دي کار وکړي، د هغه لپاره خندا او تفریح د موټر د تیلو په څېر کار کوي. نو ځکه خو باید و دې ته ښه پوره پام وکړو. نور و خندوو، ځان خوښ کړو او د ژوند پر هره لحظه خوند واخلوو، د ژوند کارونه په ګړندي کړو او د پیکه ژوند په رنګین کړو.

د تفریح کول، خندل او ځان خوښ ساتل فطري ده. خو دا خوښي او خندا باید دونده نه وي، چي له موږ څخه دین او الله له یاده وساتي. د کتاب و منځ پاڼګي ته په کتلو ښه سم ښکاري، چي موخه ئې یوازي د تشویشونو له منځه وړل، د خپګان ختمول او ستا پر مخ یو نری مسکا غوړول دي.

دا اوس چي تا و کوم کتاب ته سترګي شخي نیولي دي دا د همدې لپاره دئ، تر څو په خپل کار کي ستړی سې نو یو څو شیبې دي په خوشحاله کړې، که په درس ویلو اخته یې نو یو څو دقیقې د فکر بدلولو لپاره کتاب خلاص کړې، و مجلسونو ته تر تګ مخکي ئې ولولې او بیا په خپل خواږه انداز د مجلس ګډونوال په وخندوې، په کتاب کي را غونډي سوي ټوکي ټکالې، طنزونه او د خندا په نیت راټول سوي حقیقتونه ښه ولولې او د کورنۍ له غړو سره ئې شریکي کړې.

که په لنډ ډول ووایم، نو راځه چي خپل فکر خرابونکي فکرونه، مایوسه کونکي خیالات، مغز خرابونکي لویي او کوچنۍ خبري په ښه خندونکو خبرو له دماغ څخه و باسو، مخه ښه ورسره ووایو او خپل دا تروش و تریو تندیان په دې کتاب ښایسته کړو.

علی الله متوکل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال خبري

طنز د پښتو ادب یوه مهمه برخه ده.

عموماً طنز دوه قسمه خلګ لیکي، یو هغه خلګ چي په ډیره خوشحاله ټولنه کي وی یعني ډیر خوشحاله ژوند ولري، یو هغه خلګ دي چي په ډېره غمجنه ټولنه کي وي او ژوند یې د کړاوونو ډک وي.

بدبختانه زه هم د یو داسي هیواد اوسېدونکی یم چي له تېري نیمي پېړۍ څخه د پردیو د جګړې ډګر پاته سوی دی. نو ما هم د هیوادوالو د دربدریو او ځینو ټولنیزو خرابو کړنو او بدو رواجونو په خاطر طنز ته مخه کړه. چي هم د طنز د لاري خلګو ته یو اصلاحي پیغام ورکړم او هم غمجن هیوادوال په خپلو لیکنو خوشحال وساتم، د دې سره په څنګ کي مي خاص هدف پښتو ژبي او ادب ته خدمت کول دي.

څرنګه چي نړۍ اوس د بېلابېلو انټرنیټي پوستغالو په مټ د یوې کورنۍ حیثیت لري، نو ما هم اول خپلي طنزي لیکني د فېسبوک له لاري را پیل کړې.

چي د ډېرو ملګرو او هیوادوالو د خوښي وړ وګرځېدې. ډېرو ملګرو تشویق کړم چي لا باید د پښتو ادب دې برخي ته کار وکړم. مګر ځیني خلګ داسي هم وه چي له مایوسۍ او توهین پرته یې بل څه را نه کړل.

ما هم خپل لستوني را ونغاړل او په دې برخه کي مي لا فعالیت زیات کړئ، چي د همفکره ملګرو په غوښتنه مي خپلي لیکني د یو کتاب په شکل را غونډي کړې او ستاسو تر لاسونو مي د کتاب په شکل در ورسولې.

انسان حتماً له اشتباه خالي نه دی، ما تر خپله وسه ډېر کوښښ کړی چي غلطۍ اصلاح کړم، مګر که چیري کوم ځای پاته وه نو زما یې غاړي خلاصي تاسي به یې راته په ګوته کوئ.

او په پای کي د هغو ټولو ملګرو څخه ځانګړې مننه کوم، چي د کتاب په لیکنه او کمپوز کښي یې مرسته راسره کړې ده.

دا یې تاسو او دا یې کتاب!

سعـــدالله (کاکـــــړ)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خواهشاتو غلامان

زه وو پیرک د عطرو دوکان ته ورغلو، پیرک ته وام دغه عطر رانیسه چي استعمال یي کړي دا انجوني وو هلکوان به داسي درپسي لیوني وي .واي د مور شیدې ما هم دغسي شی غوښتی.

ماښام راغلی خوله یي پیخه نیولي ده واي ستا انډیوالي د خره سپړلي ده، چي د هر چا بغل ته به ورغلم هغه به ول ولاړ سه رزیله په د ا مردار مخ د پلار مرګ دي راپیاد کړی، د مړو عطر وه.

د ماشومانو سره بي ادبي

پرون د جلال اکا کوتي ته ورغلي وو، کوچني لمسي یي خشنګي کوله جلال اکا ورته وای ستا د هغه څه وو څه، چي ته په نازیږې، جلال ورته وای ته په چا نازیږې؟

هلک هم ډیر حاضرجوابه وو ورته واي زه په تا نازیږم.

د زنانوو چمونه

پیرک واي په ټکسي کي ناست یم، یو تور لباس لرونکي نجلی هم په ټکسي کي ناسته ده راته ګوري زه هم ورته ګورم، اخیر مي طاقت نه وسو سترګه مي ورته ووهله .چي سترګه مي ورته ووهل مخ یې لڅ کړی لوی ببر صوفي دی واي ولي سترګي وهي خبیثه، زه خراب درمعلومیږم.؟

واي ماول رزیله دغه ځای دي لا د خراب دی نر وو ښځه دي نه سره معلومیږي په تور دسمال کي دي سر پیچلی دی یوازي دي سترګي معلومیږي ماچي ویل انجلی ده.

عبادت د دنیایي کارو لپاره

پښتانه پلرونه زامنو ته داسي نه وایي چي دا لمونځ کوه، د دوږخ د اور څخه به خلاص سي؛ بلکي داسي ورته وایي چي لمونځ نه کوي ولاکه په کار وو بار کي پرمختګ وکړي، ته د بازګل زامنو ته ورسه په لمانځه ټینګ دي پیسي یي نه سره راټولیږي، تاسي د یوې روپۍ په ارمان یاست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خرابه ټولنه

جلال اکا واي پښتانه ډیر مینه ناکه خلګ دي، ورته وام هو مینه ناکه دي خو ناپوه هم دي.

واي یو مثال یې وړاندي کولای سي ورته وام بلکل.

زموږ د کور سره بلوڅان دي د هغو د کور یو کوچنی مي راوګرځوی ورته وام ولي په دا کوڅه کي دا بایسکل داسي بېباکه چلوې یو چکه مي ووهی، کوچني بخښنه وغوښتل : بخښنه کوه ماما موږ باندي ملامت یو.

ماول اوس ورته ګوره د سیدنبي کاکو زوی مي راوګرځوی یوه چکه مي ووهی ماول ولي دا بایسکل په کوڅه کي داسي بېباکه چلوي، وایې :خود یې چلوم ته وا ستا د پلار کوڅه ده خپل بایسکل مي دي ته وده زما اکا ته ووایم هغه قومندان دي ولاکه دی یوه خوا د پریږدي، ته یي پر کوچنیانو زده کوي رزیله.

جلال اکا ته وام ځنګه سو واي بلکل پښتانه په اوس دور کي ترټولو پاته او بي تعلیمه خلګ دي.

پر ښځو تهمت لګول

زه وو پیرک په کوټه کي ناست یو، د جلال اکا رنګ ژړ دی راغلي طبیعت یې خراب دی، کښینستی شنه نصوار یي په پزه وکړه.

فکر مي وکړ چې ماینې یو دوه جاروګان وهلي دی.

ویل یې یاره ښځه ډیر رزیل ذات دی.

پیرک ورته ویل بلکل ته هم رزیل یي او د رزیلي ښځي زوي یي، جلال اکا وخښمیدی ویل یې چپ سه مردارخوره په دا مرداره خوله زما د مور نوم مه اخله هغه ملایکه ده، پیرک ورته ویل دا زه نه وایم ته وایي تا د ښځو ذات یاد کړی ستا مور هم ښځه ده.

ویل یي یو بد راڅخه وسوه بالا مي پریږده پیرکه .

خبره مي دا کوله ښځه عاجزه ده یو وو نیمی د جارو واری کوي بیا نو ناپوه نارینه ټولو ته په یوه سترګه ګوري.

بي پروا خلګ

پیرک واي فلمونه مي کتل، شاته مي هنداره وه فکر مي نه وو، یو ساعت بعد مي پلار ول زویه اوس خورا لڅ شیان ګوري، واي ماول زه دا ناروا کارونه نه کوم څو ښکنځله مي هم وکړه.

واي پلار مي ول زویه ما هر څه ولیدل شاته دي هنداره وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غلا پیسې

پیرک ته وام رزیله ته هر وخت وایي چې د غلا پیسې هیچاته په ښه نه ورځي ، دا اقبال انجینر څومره د سړکونو پیسې غلا کړي ولې یو څه نه په کیږي، وایي ایا ته د اقبال انجینر رقم ژوند غواړې؟ زه زړه وو نازړه سوم، وایي زه به یې یو څو مثاله درکړم یوازې دا نه مانا چې په اقبال انجینر به یو چم کیږی، واي مور یې هره ورځ په شفاخانه کي پرته وي، لور یې وتښتیدل، کشر زوی یې زما رکم لنډغرو سره ګرځي .واي ته داغسې پیسې وو ژوند غواړې؟

ماول ورک سه احمقه!

ددې پیرک خبیث عقل ته حیران یم.

د خبرو بد مفهوم

ورته وام دوکانداره بوغۍ لرې؟

ویې خندل، اې ظالمه موږ ته کله کله ست کوه ناشتې یوازې کوې.

ورته وام د کوچنیانو د ساتیرې لپاره یې وړم.

مخ یې بد ونیوی ویې ویل نسته.خبره مې دا کوله چې موږ او تاسې هر څه چپه بیایو.

د مجرد مرګ

واي اکا مې شهید سو ماما مې موټر ووهی وفات سو، پلار مې بندي سو، زه خپله موټر ووهلم ېښې وو لاسونه مې مات سوه، دغو ټولو شیان دونده تکلیف ندې راباندې تیر کړي لکه د مداوزل اکا شپاړس کلن زوی میرامد چې مي په ګلپوشه موټر کي ولیدی.

ښځایه شک

خاوند یې پر کټ پروت وو، میرمن چې یې خوني ته راغله، خاوند یې په توس کي پټ دی او خبرې کوې، اوف، ګرانې زه بې تا مرم هیله کوم سبا د خیره راووزه، میله به هم درکړم، کالي به هم در رانیسم.

پر میرمنې یې اور بل سو یو لنډ لرګی یې پیدا کړی، ورسره پورته یې کړ خاوند یې پر دا سر ووهی .

هغه چې راکښینستی در سر یې وینې ایله دي.

میرمنې ته یې وویل چې دا دې څه وکړه د احمق لورې؟

میرمن یې ورته وایې چې زما په شتون کي ته د نورو ښځو سره اندیوالي کوي اوس دې وژنم رزیله.

خاوند :وه د رزیل عیاله ټلیفون مې ګرسره په هغه بله خونه کي برق ته ترلی دی ما خوب لیدي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر ناخلاصه قاضي

په کاناډا کي یوه نفر هګۍ غلا کړې وه، غل ونیول سو کله چي یې محکمې ته وروستی قاضي وویل چي دا سړي دا کار د مجبوري څخه کړی دی .حکومت څلویښت زره ډالر ورکړه چي په دغه خپل کار ووبار جوړکړه.

په افغانستان کي یو نفر د هګۍ پر غلا ونیول سو کله چي یې قاضي ته وروستی قاضي بد بد ورته کتل ول خبیثه نا احله ته غلاوي کوي .

امر یې وکړی ول لس کاله په بند محکوم سوي، سل هګۍ جرمانه سوي.

څومره فرق دی، زموږ وو د نوري نړی ترمنځ.

بد رواجونه

په پښتنو کي چي خاوند میرمني ته په درنه سترګه ګوري، یا د میرمني عزت کوي، د کورنی غړي یې بې ننګه او چاپلوس بولي، دا هم ورته ووایي واي ته بیخي بی ننګه یې، نر خو شامامد دی چي ماینه یې خبره ورته وکړي دی یې په دا سر کي ووهي.

حال دا چې تر شامامد به نو بل شین خر نه وي.

بي ادبه شاګردان

استاد صنف ته راغلی، ویې ویل ټول خاموشه سئ.

هیڅوک نه خاموشه کیدل، ږغ وو بیر وو بار زیات وو، یوازي پیرک د صنف په کونج کي خاموشه ناست وو.

د استاد ورته فکر سو ویل یې راولاړ سه پیرکه، نورو شاګردانو ته یې وویل تاسي انسانیت د پیرک څخه زده کړئ، ما خبري کولې تاسي ټول ګډ واست پیرک چپ ناست وو.

پیرک ته یې وویل تا څه احساس کوی چي دوی فالتو شروع وه زما په خوله نه چپ کیدل.

پیرک خوله بنده نیولې وه، چړپ د استاد مخ ته یې نصوار توف کړه، ویل یې استاده ما څه نه سوه ویلای نصوار مي کړي وه.

د ځینو خلکو ږغول ښه نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پابجي اتلان

یاران سره ګډ دي واي ولا تا ناځواني وکړه وینه دي نه راکول، هغه بل واي په دا دوهم منزل کي ورته ناست وم، هغه بل واي هغه بیخي ډېر وه زما ملګري یې وویشتل، خو خاص د مړو وو توپکانو بحث شروع وو...

ورته وام ورونو دا په کم ځاي داسي خواري دربانده تیري سوي؟ بیخي ډیري قربانۍ مو ورکړې دي.

دوی وایې په پاپجي ګیم کي.

اول مي فکر کوی چي د امارت غټ خلګ دي.

نن سبا نیمایي ولس د ګیم اتلان دي.

د ښځي په جامه کي نر

پرون په بازار کي را روان وم، ډیري ختې وې .

یوه ښځه را روانه ده لار مي ښه ور ایله کړل، ورته وام کرار خورکی چې غوځاره نه سي دا ځای ډېر خراب دی.

چي مخ یې را واړوی یو بریتور دی، سر یې په تور ګلداره دوسمال کي پیچلی دی .خلکو ګردو سره وخندل، ده بد هم یوړل وای زه تاته خور در معلومیږم.

په ځواني درته وایم دا د انجونو ستایلونه مه کوئ.

سګوانان د ټولني مکروب دی

جلال اکا ته وام اکا بالا ولویدي سپین ږیری سوي، دا سګواني پریږده .او بل دا کار که ځوان کوي که یې سپین ږیري کوي چنداني کار ولاکه دی.

یو ګړی یې راته کتل، ول په دنیا کي هغه کوم شی دی چي انسان یې نه سي پریښولاي؟

ورته وام ډیر شیان سته مور او پلار دي ناموس دي کریبان دي.

ول ګوره ماینه پریښولای سم، سپیان وو سګواني نه سم پریښولای بل وار مه راته وایه.

بیخي نااحله دي، ښتانه به خاوري پرمختګ وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بېځایه خبرو تاوان

یوه شپه یو ځای د جاپاني باندار ته تللي وو، پر دوې بجې پیرک راته ویل ول درځه دا باندار هم هیڅ خوند نه کوي یوازې د هلکوانو غزلي شروع دي.

ماول هو درځه بیخاره، چې راووتو در یو ځایه راغلو د عسکرو تلاشي راباندي پیینه سوه، ول چیري تللي واست ،دا وخت پیرک کجباسي ورسره کول.

هغه قومندان ته یې درد ورغلی، باره یې دواړه په مرداره چرۍ کي ودرولو، یو عسکر ته یې ویل ول ته ورته کښینه دوی دي داغسي در سهاره ولاړ وي موږ ځو حوزې ته.

ما وو پیرک هم داغسي ولاړ یو، دوه ساعته بعد مي ور ږغ کړل ماول انډیواله موږ به بالا ولاړ سو هغه ږغ نه کوی، بل وار چې ورغلم د دوکان مخ ته د یخي کونده جګه ولاړه ده خړه ګونۍ یې پر اچولې ده د عسکر نوم لا نسته.

بیخي یې مایوسه کړو، چې راوختو پیرک د یخي کونده د ګونۍ سره چرۍ ته ورواچول.

د ځینو لپاره پرمختګ

پیرک واي پښتانه د چا پرمختګ نسي زغملای، د نوري نړۍ خلګ چې فضا ته وخیژي، هغوی یې تشویق کوي، موږ چې بام ته په کوترو پسي وخیژو ګرده همسایه ګان مو ښکنځل راته کوي .واي د کوترباز زو که درغلو ولا زړه دي در پټاو کړو .

کوترباز ان هم ځانونه د پرمختګ والا په خلکو کي حسابي.

بې تربیې خلګ

جلال اکا یو چاته ګډ دی، واي دا زما زوی غني د زمبور همزولی دی.

زه هم ورغلم ورته وام اکا زه د چا همزولی یم، د طالبانو د اول حکومت څخه یو کال مخکي پیدا سوي یم.؟

واي ته د شین ګل همزولی یې او شین ګل مړ سو.

د وراره څخه مي یې پوښتنه وکړه، ورته وام دا زمبور وو شین ګل څوک دي؟جلال اکا واي شین ګل مړ سو، زمبور ژوندی دی.

وراره یې واي دواړه د جلال اکا سپیان وه، شین ګل په صحي مانا جنګي سپۍ وو.

د پدر لعنته زوی سګوان دی، زه یې د سپي همزولی کړم.

سګوانان د خپلو سپیو او اولادو عمرونه یو رکم حسابي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خارجي رواجونه

نجلي :سلام ګرانه !

زه مور کيږم او ته پلار کيږي.

هلک: دا څه وايې؟

نجلی: هو هغه د ويلنټاين په ورځ چې مو سره وليدل.

هلک: د احمق لوري په هغه ورځ خو زما سره زموږ د کلي سات مامد هم راسره وو .

د ويلنټاين سره خو دغسي کيسي هم تړلي دي.

(هيله ده دغه کيسي زموږ په کلتور کي نسته.)

ښکنځلماران

پيرک وايي :زموږ د کور سره په دا هديره کي روان وم د ځان سره مي ميده ميده دا غزل ويل:

ښايسته کندهار ډير ډير يادومه.

وای د هديرې ملنګ راپسي را ږغ کړل ول زويه، خورا دي طبيعت برابر دی.

واي ما ور ږغ کړه ما ول ته يې هم برابر که زويه.

واي ملنګ ول ته ودريږه خبيثه

ماچې وځغستل پينه مي په پايڅه کي بنده سوه غوځار سوم، ملنګ راغلی د بوټونو سره راکي غورځيدی.

کله کله د انسان په ډيره بيداري کي شپه سي.

بي مفهومه خبري

د پيرک پلار خلګو ته کيسه کول ول : په سياست نه پوهيږم، په شنو چاي خوړلو او ګپه کي نو پول تکړه يم.

پيرک ول هو دا هغه کيسه ده:

يو نفر ته يو چا ويل ول ماته يو دانه اس را رانيسه، وايي هغه ورته ويل ول په آس نه پوهيږم د خره نو زوي يم.

موږ ګردو سره وخندل.

د پيرک پلار په پيرک پسي د بوټ واری وکړی، ول اوس دي زه د خره زوی کړم .

اول يو څه مطالعه کړئ بيا يې ووایاست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مېسجانو عاشقي

پيرک :سلام ګراني !

نجلي :عليکم سلام ګرانه، په دغه جوړه کي زه ښنګه ښکارم؟

پيرک :ته شهزادګۍ يې زما د زړه دنيا په تا ودانه ده.

پيرک :ګراني زه په دا توره جوړه کي ښنګه ښکارم؟

نجلي :واه ګرانه واه، په شنه چمن کي د ګلانو په منځ کي غټ پټ ناست يې خاص د شير اکا د خره په ځير ښکاري .

پيرک :ارمان مي هغه کاردونه دي، د سپي لوري بيا ماته ټليفون مه راکوه ورکه سه.

د اوسني او فيسبوکي عاشقانو يو بل ته تشويق او احترام .

فيسبوکي سياسيون

يو ځوان چي په فيسبوک کي سياسي ليکني کوي، زموږ سره ناست دی غټي، غټي کيسي کوي وايي زما سره يې په سياست کي ځوک نه سي کولای، زما هر پوسټ ځينو ته يو چپلاخه ده.

په دغه حال کي يې کشر ورور راووتی وايي اغا! دی په ډېر غرور ورته واي څه وايې؟

ورور يي ورته وايي: مور ويل ته ودرېږه چي پلار دي راسي ورته وايم چي ده د کور د سودا څخه يې پيسي غلا کړي دي په هغه پيسو فيسبوک ته کاردونه ورجمع کوي.

پرون دي هم سودا کمه راوړي وه، نن دي هم، موږ د هغه دوکاندار څخه پوښتنه وکړل د کم دوکاندار څخه چي ته سودا راوړې.

نه مځکي خوله کول، نه زموږ سياسي فيسبوکي ملګري په ننوتی.

(د اوس زماني ځيني فيسبوکي سياسيون.)

په بحث کي بې ځايه ګډون

پيرک موږ ته کيسه کول ول ډېر احتياط به کوئ، زما د ماما زوی موټرسايکل ځغلوی، بېباکي يې کول ټکر يې وکړی زړه کي پټاو سو مړ سو .

د کيسي وروسته ما ورته وويل:

د ماما زوی خو دي خوږ نه سو؟ ګردو خلګو پر وخندل.

پيرک ول زه د احمق زوی يم چي تاته کيسه کوم.

زه درته وام زړه کي پټاو سو مړ سو او ته راته وايې چي خوږ خو نه سو.

موږ او تاسي کله کله په کيسه کي سوچ نه وهو، مازي يو خبره کي وکړو وار تير کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې ځايه رواجونه

پيرک ته وام په افريقا کې داسي رواج دی، هلک ته ټينګ وهل ورکوي، که يې ناري کړې واده نه ورکوي او که يې ناري نه کړې واده ورکوي .

ورته وام ته به څنګه سي؟ واي انډيواله وهل او ټکول پريږده، چې شل واري لاس او پښې را مات کړي لا ولاکه ږغ وکړم، خو هسي دي واده راوکړي .

زموږ د ټولني بدو رواجو ځوانان هر څه ته تيار کړي دي.

د بچه بازانو فکر

ملاصاحب نصيحت کوئ، ول مسلمانانو ورونو د يو څو دقيقو خوند لپاره خپل ايمان دلاسه مه ورکوئ، ايمان مو د سره ځي دوږخ درکول کيږي.

پيرک پر ورولاړ سو ول ملاصاحب ولاکه مي ددا تيري جمعي د شپي راهيسي پر چا ګنده خلاصه کړې ده .

ملاصاحب ول کښينه خبيثه لواطت کاره، زما اشاره شرابيانو ته وه وام شراب مه چيښئ، ته در هغو لا غټ رزيل يې .

مجرد لکه مچ په هره کاسه کي لويږي .

د خراپو خلکو فکر

پيرک وايي کله چي دا ځيني هلکان انجونو ته ګوري، دوی دا فکر کوي چي در ما نو بل ښايسته نسته.

خو د انجونو په فکر تر ده بل خر نسته .

د جماعت غله

د جماعت د لمانځه ثوابونه او ګټي مو سره بيانولي، پيرک راولاړ سو ول هو د جماعت د لمانځه اوله ګټه دغه ده، ولاکه مي په ژوند پر چپلانو پيسې ورکړي وي.

ځينو ته غلا ګناه نه؛ ګټه معلوميږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې رنځه مريضان

ډاکټر :څه درسوي دي؟

مريض :موټرسايکل وغورځوم .

ډاکټر :ونيسه پرتوګ دې وباسه.

مريض :ډاکټرصاحب سر مې مات دی.

ډاکټر :ته چينجيان لرې نو اول دې بايد دهغه علاج دروکړم.

زيات موټرسايکلانو والا دغه مريضي لري د بل ژوند ته حساب نه کوي .

مناسب نوم

پيرک داسې تلواري روان ؤ

زه او جلال اکا نارې پسي وهوو؛ چي راسه !چای راسره وڅښه.

وايي يا ځم !يو د ماما زوی مې په روغتون کې پروت دئ ځان غودي يې کړې ده

وام ځان غودي بيا څه مانا ؟ وايي :خپل ځان يې پخپله خراب کړی دئ .

زه او جلال اکا ورته وايو چي هلکه سم مو پوه کړه!

ځان غودي چيشي ته وايي؟

وايي: موټر سايکل يې ځغلوئ ټکر يې کړی دی.

هر هغه څوک چي بې ځايه موټر سايکل ځغلوي.

هغه ته زه ځان غودي وايم.

بې قدره اولاد

يوه ورځ ما او پيرک يو سپک ټکر وکړ.

عسکرو بنديان کړو.

په محبس کې پيرک ته وام سترګې دې چاته دي؟

وايي :زه نو په دې دنيا کې بل څوک لرم؟ سترګي مې دوو انسانانو ته دي.

فکر مې کوئ چي مور او پلار رابنيي.

دئ احمق وايي اول مې سترګي د کرم اکا زوی سيدولي ته دي

دوهم مې؛سترګې د خان ګل اکا مشرې مېرمنې ته دي.

په مجردانو کې سخت د مور او پلار دوښمنان سته .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د روژې تاثير د خلکو خراپ فکر

پيرک واي پېشلمی مې نه ؤ کړی مسجد ته ورغلم!

ملاصاحب راته وايي پيرک خانه !روژه څنگه ده؟

ماويل ملاصاحب!ډېر تکړه يم ولاکه دا وايم چي روژه ده.

ټول يو بل ته گوري، خاندي، زما هېڅ سر نه خلاصيږي چي څه خبره ده؟

پلار مې بد بد راته گوري.

يو وخت چې مې ځان ته وکتل د مور چپلکې مې په پښو دي.

پلار د کوره پسي واخيستی ، ورته وايي زما د ماينې چپلکې دې په گرده کلي وليدلې.

جماعت ته د تلو يا بازار ته د وتو په وخت کې خپل راسته پرتوگ او څپليو ته ډېر پام کوئ.

د بی عقلانو دردونه

سيدگل وايي ځيني دردونه انسان وژني.

پيرک وايي هو ځيني دردونه انسان بېخي تبا کوي .

جلال اکا وايي هو ځيني دردونه تر مرگ هم بدتر وي انسان فلجوي.

سيدگل واي :چي اکا مي شهيد سوی دی ولاکه مې بنه ورځ ليدلي ده.

پيرک وايي چي د خان گل اکا مشره، کور والا راڅخه خوابدې سوې ده خير مي ندی ليدلی.

جلال اکا وايي چې شين گل مړ سوی دئ ولاکه مې بيا په سکوانی کې ښه ورځ ليدلي ده، شين گل د جلال اکا سپی ؤ .

ماويل د احمق زامنو يوه خپل سپی هغه بل خپله انډيواله د هغه د مړه اکا سره سم کړل...

سيدگل بد بد کتل ول زه د خره زوی يم چي تاسو ته د زړه درد بيانوم .

هغوی هم دلته خپل غم بيانوئ که څه هم د انسانيته وتلي وي

د ښکنځلو نتيجه

پيرک ته وايم څنگه يې د روژې سره؟

وايي داسې تږی يم لکه د خره زوی.

د پيرک پام نه وو دا بغل ته يې پلار ناست وو .

څو د چمپلانو وارونه يې پسي وکړل، ويل چي بيا کور ته رانسي .د احمق زوو.

کله ،کله شا وو خوا گورئ چي چټيات واياست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېشيني کنجوس

پيرک راته وايي نس ته هره ورځ دوکه ورکوم.

ورته وام هغه څنګه؟

وايي يو د منيسټر خالي دبلی مې پيدا کړی دی.

کله چې مې نس د منيسټر غوښتنه راڅخه وکړي اوبه ورواچوم چښم يې .

هم پيسې په جيب کي راپاته سي ، هم نس آرام کړم ،هم مي حريفانو ته پايه چاغه وي.

ددې دورې باټک مخلوق دغه هم يو بريا بولي.

بي فکره خياط

پيرک وايي :د خياط څخه مې کالي راوړه .

پلار مي؛ ويل زما کاليو ته پرتوګاښ ورواچوئ زه سهار وختي جماعت ته ځم .

برقونه نه وه تاريکه وه پرتوګاښ يې ور اچولی وو.

سهار په جماعت کې ولاړ يو ګرده خلګ پر بابا خاندي .

چې ورته ومي کتل کميس يې يو رکم دئ،پرتوګ يې بل رکم دئ .

وايي اوس بابا نه دريږي وای زه پر خياط عرض کوم.

خياطان دي لږ ځان اصلاح کړي يوازي د پيسو ګټل هم مهم نه دي .

سيستيماټيکه نړی او غل

يو ځای ميلمانه ؤ کور والا چې ووتل پيرک مېوه په جېبو کې اچوي ، ورته وام مه کوه هلکه بد کار دی، وای دا ورځې هم تېرېده لري ولا ارمان خو وکړو.

ماويل سمه ده.

بله ورځ پيرک راته وايي سخت مايوسه يم ، ورته وام ولي ؟وای هغه کور واله خندل عکاسي يې ښکاره کړه .

ددې کور کوټو بيا امنيتي کېمرې درلودې زموږ پام نه وو ورته .

د پيرک عزت يې ور سلاته کړی

په دا سيستيماټيکه نړی کې ډېر احتياط کوئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همجنس بازان او عاشقي

پیرک سخت غمجن دئ.

ورته وام ولې داسې غمجن یې؟

وایي حالت مې ډېر خراپ دی.

د عاشقۍ غمجنې کیسې هم راته کوي،ورته وام هلکه کور دې یو مشکل دئ ، واي کاش چې په کور کې مو یو مشکل وای

ورته وام د عاشقۍ او جدایۍ کیسې ډېرې کوې عاشق سوی خو به نه یې ؟

واي هو داغسې یې وبوله !غوټ یې مات کړم هېڅ لار نه راسره وړي نور د خدای څخه مرګ غواړم.

ورته وام ادرس یې راکړه چې کور ته یې مرکه ورواستوم ،پلار او مور ته به یې زارۍ وکړو یا به سپین ږیري ورواستوو ، وایي یاره د مرکې کار یې نه دئ .

د هاشم نانوای پر زوی نورمامد عاشق یم.

بند که ماول احمقه چټیات !بچه بازان او هلک بازان هم ځان ته عاشقان وایي.

بد رهبر

یو پنجابي ته مې د یو څو انجونو یو څو ویډیوګانې ور واستولې، غوښتل مې چې دوو یې کړم، ماول ستاسې ویاړونه وو قدرونه دغه دي.

هغه د ها خوا د سیاف، ګلبدین او نورو عکسونه راواستول ول ستاسې قدرونه بیا دغه دي .خدا وو راستي ډیر یې مایوسه کړم.

دایې رهبران په شرمیږو.

د پیر په نوم ټګان

پیرک د پالګر په نوم یو ټګ ته خپله مور وروستل، ورته ویې ویل شیخ صاحب ته یې پال وګوره.

پالګر :خوري ستا په قصمت کې یو ښه او تعلیم یافته هلک سته تشویش مه کوه، په دا میاشت کې به دې کوزده ورسره وسي.

پیرک :د ټګ زو دا مې مور ده، که یې میره خبر سو، ستا سره مې وژني.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددي دورې عاشقان

يوه ورځ يې ويل چي زما ملګرې وديږي، زه هم شايد سبا ځان وژنه وکړم.

خو څو ورځي وروسته يې د هغې ملګري په واده کي روش وخوړی .

ټيغ يې راوکښی، پر شونډانو وو بريت يې لاس تير کړی، هغه غوړ لاس يې پر مخ پسي تير کړی، غوړ لاسونه يې سره ومورل .

ول پر پدر يې لعنت، سخته روش يې پوخ کړي وو، دوېنيمي ډوډۍ مي ورسره وخوړلې .

فيسبوکي عاشقان

پيرک واي يو انجلي ته مي مسج وکړی، ويل يې ته ماته څه راکوالای سي.؟

ما ورته ويل زړه درکوالای سم، خپل ژوند درکوالای سم، ستا لپاره دري نفره په چاکوګانو وهلای سم.

ويل يې په دا کارو کي هيڅ مه کوه، يو دوه نيم سوه افغان بيسيم کارډ راواستوه.

چي دا خبره يې راته وکړل بلاک مي کړل.

بي ځايه ګډيدل

پيرک ته وام چي نيم ساعت يا يو ساعت نه وي، ماته خوند نه راکوي.

دی واي هو زما په يوه دقيقه کي حالت خراب سي.

ورته وام ته چشي ښيي؟

واي بل نو چشي سته نژدېکت درښيم .

ماول خبيثه زه د نصيحت ويډيوي ښيم.

خوله يې پيخه ونيول.

د ځينو پر ديماغ سمه خبره بلي خواته ځغلي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې ځایه خواهشات

د یو ملګري سره ټیلیفون کوم، وام څنګه سو هغه دوا کار وکړی، وای هو شکر دی اوس دغونده ښه دی مریض مو.

زه د هغه سره په ټیلیفون اخته یم، جلال اکا شله سو، ای ناځوانه موږ ته یې هم راوښیه، دا چمونه مه کوه کار خراب دي، چې دا ورنژدې سم کار مي خراب سي .

چې ټیلیفون مي خلاص کړی، ورغلم جلال اکا د ډیرو خلګو سره ناست دی، ماول ګرده غوږ ونیسئ، وام دغه جلال زما نفس راتنګ کړی دی.

خلګ وایي ولي؟

وام یو چاته مي د معدې دوا وراستولې وه، زه د هغه سره په ټیلیفون اخته وم جلال راته شله سو، ول دغه د جنسي طاقت دوا ماته هم راوغواړه.

د ګردو په مخ کي مي هغه نفر ته زنګ ورووهی، ماول وروره ما تاته چیش دروا‌ستوی، هغه ول د معدې دوا وه کور دی ودان.

ګردو پر خندل جلال اکا خوله پیخه نیولې وه.

عجبه خلګ مو دي، ته به په بله موضوع اخته یې، ددوی فکر یوازي په جنسي خواهشاتو کي وي.

ظالم خواهشات

پیرک وای په بازار کي مي یو ښایستې ته سترګي وهلې!

یو ګړی بعد چې را روان سوم یو نفر مخ ته راته ودریدی، ول ولي خبیثه د بل انجونو ته سترګي وهې، وای ماول ستا ماغزه خراب دي د ځان علاج وکړه.

ول نه یې منې واي ما ول یا.

ټیلیفون یې د جیبه راوکښی عکاسي یې راښکاره کړل، ول یا به زما خدمت کوي یابه قومنداني ته راسره ځې.

واي ماول وروره خدای وو قران ته وګوره چاته مه وایه.

اوس هره ورځ زنګونه راوهي واي د ۵۰۰ افغانی کارډ راواستوه.

د حلالو یې خلاص کړم، خرکوس د بامه عکاسي راڅخه کړي وه .

نن سبا ډیر عزتونه موبایلو لوټ کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې قدره انسانان

پیرک ته وام پلار هغه څوک دی چې ستا لپاره ټول ژوند قربانوي، ستا سرنوشت ټاکونکی، ستا د ارمانونو پوره کوونکی او ستا د ژوند څیراغ دی.

واي یا وروره غلط سوي، ورته وام ښه ته راته ووایه پلار څوک دی؟

واي زما لپاره پلار هغه څوک دی چې زه یوازي پروت یم او دی مي د مور سره په ګرمه خونه کي جوړه پروت وي، پلار هغه څوک دی چې خپله ټوله شپه په ښه ګرمه بیستیره کي لاس درغاړي پروت وي

ته په کوټه کي د خره په ځل کي پروت یې او پلار هغه څوک دی چې بیکاره دي ووینې لکه بني اسرایل چې یې داسي بد درته ګوري.

دغه نقطي یوازي د مجرد په دیماغ کي وي پلار هر څه دی.

د جنګ شوقیان

د پیرک په بازار کي جنګ سو، هغه خلک ډیری وه، ما ګواښ شروع کړی پیرک ته یې ډیر وهل ورکړه، چې جنګ خلاص سو د ګردو خلګو په مخ کي یې راته ویل ول ستا انډیوالي د خره سپرلي ده.

ورته وام ولي؟

واي ته داسي مثال لرې لکه د یو چا سره چې په جنګ کي مور ورسره وي.

ماول جنګ دي ورک سي مور سوله غواړو.

جعلي پیر

زه وو پیرک د پیرصاحب دربار ته ولاړو، پیرصاحب ویل څوک چې زما سره چم وکړي راته شرمینده کیږي، مریدانو یې ورته ژړل.

زه وو پیرک چې راووتو پیرک راته ویل ماخو د پیرصاحب ټلیفون را غلا کړی دی.

ما ویل دا څه کوي د احمق زو بیرته یې وروړه په غرق به مو کړي، پیرک ویل ولاکه یې وروړم چې ځای پر ځای دود وو باروت کیږم.

یوه هفته یې وسوه په پیرک هیڅ ندي سوي .

زیات پیران یوازي د امتیازاتو لپاره پیران جوړ سوي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واک څخه غلطه استفاده

پیرک د کلي د ملګرو سره جنجال وکړی، ورته ویل یې تاسي صبر وکړئ رزیلانو، په واده کي یې د دروازي مشر زه ټاکلی یم، هر یو جلاجلا رامعلوم یاست، ولاکه یو لا د ډوډي څکه راڅخه وکړئ.

بله وظیفه یې هم راکول ما دغه وظیفه په خوښه ورڅخه واخیستل ستاسي لپاره.

موږ تل د زور او قدرت څخه غلطه استفاده کوو.

د پیر په نوم ګټه

زه وو پیرک پر موټرسایکل سپاره یو، د عسکرو تلاشي راوګرځولو.

پیرک ته واي دا د رنجر ارن دي ولي وربسته کړی دی؟

پیرک ورته واي دا موټرسایکل ما نوی رانیوی.

هغه ورته واي دا لمر ته دوه ساعته کښینئ داغه مو سزا ده.

پیرک په ډیره چالاکی ژړه غوني اواز او په مات زړه را روان سو، زه یې پر لاس مچ کړم د عسکرو مخ ته راته واي اغاجانه ستا قربان سم، تاته به زه یو زرنج راوګرځوم ته درځه زه به دلې پاته سم.

عسکرو یو بل ته سره وکتل پیرک ته یې ویل دا څوک دی؟

پیرک ورته ویل دا د سید مهتاب الدین اغا زوی دی دده قربان سم.

دوه عسکر راولاړ سوه زه یې پر لاس مچ کړم ویل یې اغاجانه بخښه به کوي غلطي راڅخه وسوه.

پیرک ته یې پنځوسی ورکړی ول آغاجان ته ژر پیپسي راواخله، ورته ویل یې ژر کوه موټرسایکل دي چالان که آغاجان ژر ورسوه اوس به مو په دود وو باروت کړي.

سخت ډیر مو وخندل.

افغانان در هر چا د پیر تابع دي.

د ټولني د تباهي هنرمندان

پیرک جلال اکا ته وایي واي نن سبا دا پلانی د کندهار بلبل دی، جلال د کوټې په کونج کي ناست وو سر یې راپورته کړ، نصوار یې توف کړه د اوبو منګی ورته پروت وو اوبه یې په خوله وګرځولې پر ږیره وو شونډانو یې لاس تیر کړی، ول په کندهار کي یو بلبل وو مړ سو هغه عبیدالله جان وو، هر خر راته په بلبل مه تیروه.

چې څوک دغه احمق د کندهار بلبل بولي هغه هم خر دی.

پیرک ته یې ویل ول هو دا منم دا د ډر مخلوق بلبل دی.

پیرک یې د دوو پیسو کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فخر پر ځای شرم

پیرک واي په مکتب کي معلم صاحب یو کوچنی خط راولیکی، راته ویل یې چې دغه دي ماښام پلار ته ورښکاره کړه.

زه که څه هم په خط نه پوهیدم خو ډیر خوشحاله وم فکر مي کوی چې په خط کي به زما ستاینه سوي وي، ماخستن چې مو د کورنی ټول غړي سره یو ځاي سوه، ما هم خط په ډیر غرور راوکښی پلار ته مي ونیوی، ورته مي وویل چې دغه خط معلم صاحب راکړی.

پلار مي خط زما اکا ته ونیوی ول دغه ووایه، زه نو انتظار یم د یوې خوا غرور د بلي خوا په بریتو کي نرۍ موسکا.

اکا مي خط شروع کړي.

خط په دا ډول وو:

ددغه هلک ماغزه د خره دي بل وخت یې مه را استوئ، په ژوند یې ولاکه زده کړي.

د کور ټولو انسانانو سره وخندل، پلار مي د چمپلانو واري راباندي شروع کړه.

د هغې ورځي څخه مي د مکتب څخه زړه مات سو.

د ټلیفون څخه غلطه استفاده

پیرک واي په ټلیفون اخته وم په کور ننوتم، پر پرش کښینستم ږغ مي وکړی ماول راواچوئ یو ګیلاس چای د احمق زامنو.

ددغه ږغ سره یو نفر په نس کي راوغورځیدی، ول د چا یې د رزیل زو.

چې ومي کتل د همسایه په کور ننوتلی وم.

دې ټلیفون هم ډیر خلګ په غزب اخته کړه.

د درواغو مزل

پیرک ته مو کوزده ورکول، خُسر مو یې پیدا کړی ښه ډیر صفت مو ورته وکړی، ویل یې هلک څه کار کوي؟

موږ ورته وویل کاروبار نه کوي اتلس کلن دي یو کشر حافظ دی سبقان وایي.، په دغه وخت کي د پیرک پلار راغلی ویل یې زما ډیر ښه زوی دي.

د پیرک عکس یې د جیبه راوکښی ویل یې په یوه خوا نه دی پاته.

هغه نفر موږ ته بد بد کتل ویل یې ولي تاسي خو ویل کشر حافظ دی.

دا زه پیژنم هره ورځ یې د جلال اکا سره سپیان روان کړي وي، ولاکه لور ورکړم چې اور ته یې وراچوم.

په شرمو یې وشرمولو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېځايه شوق

پيرک واي د کور ښځه راووتم، دا غزل زمزمه کوم :ماته جانان ووايه

په دغه حال کې د مامدين اکا ميرمنې راباندې را بږغ کړه، ول ورک سه د رزيل زو چې خره ته په جانان وايم تاته ولاکه ووايم.

ماول هر ځای زمزمې مه کوئ.

بې فکره کارونه

د جمعې په ورځ پيرک ته زنګونه وروهم وای په حمام کې يم وام راځه په ميله ځو، ما هم لړ تلوار وکړی، چې راووتی هر يو چې پيرک ته وګوري په غوړو کې پوس پوس لري سره خاندي.

پيرک واي پر پدر يې لعنت نيم ښار راباندې خاندي.

ورته وام رنګ دې د خډل دی، خو خير ولاړو يو ځاي ډول دی ډول ته ورغلو چې ګورم خلګ اتڼ ته نه ګوري پر پيرک خاندي

وروسته چې مو وکتل پرتوګ يې چپه اغوستی دی.

د مجبورۍ ښځه استفاده

جلال اکا وو پيرک سره خوابدې سوي وه، ما ډېر کوشش وکړی چې سره پُخلا يې کړم جلال اکا نه منل، پيرک ته ماول اشنايه زما دا نه منې، پيرک ويل زما يې چم زده دی.

پيرک ورته بيداره وو کله چې جلال اکا تشناب ته روان سو پيرک ورغلی د تشناب په دروازه کې ورته ودريدي، ول ولاکه راښخه ننوزې چې جوړه ونه کړې، جلال اکا يو دوې دقيقې ځان دورې دورې کړي اخر يې سر خلاص سو چې ولا کار خراب سي.

د پيرک سره يې جوړه وکړه پر مخانو يې سره مچ کړه، پيرک هم تشناب ته د تګ اجازه ورکړه.

د پيرک عقل ته حيران يم.

بد خلګ هم ځان ښه بولي

انور ماما په کوټه کې ناست وو، د جلال اکا سره يې د را رواني سګواني او سپيو په اړه ډېر مجلس وکړی، وروسته جلال اکا ورته وويل ته دا غمجنې کيسې ايله کړه يو سګريټې ډک کړه.

سګريټې ډک سو انورماما وو جلال اکا ښه ډېر ښکنځل نورو سګوانانو ته وکړه، جلال اکا پر وه انور ماما ته ورواړوی، انورماما سګريټی کش کړی، يو شعر يې وويلی چې پر موږ لګيږي پر ودې ښکيږي، دود يې د زامنو خوا ته ور پو کړی، ويې ويل ښه کوئ زامنو د مشرانو لار تعقيب کړئ هيڅکله به پر شا رانسئ.

نو ماويل پښتانه که هرڅومره بد وي بيا هم ځان ښه بولي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پرمختګ په نوم چټيات

پيرک واي انډيواله پرمختګ نسته.

ورته وام ولې؟

واي خلګ چې طياري په هوا کړي نور يې تشويق کوي، موږ چې کاغذباز په هوا کړو ټوله کلى ښکنځل راته کوي.

دغه دوى خپل پرمختګ بولي.

هر څوک د نمک نوم استفاده کوي

سخت ډير مي وخندل، دا د بازار تشنابو ته ورغلم، يو ځوان راووتى تشنابو والا ته واي لسى درکوم، دى ورته واي شل غواړم، تشنابو والا واي اول چني نه وهي چې ځان هوسا کړي راووزي چني وهي.

واي در شل کم نه کيږي موږ ته هم شى نه کي راپاتيږي.

ماور ږغ کړه ماول هو تيل ګران دي، دوى ته هم شى نه کي ورپاتيږي.

خلګو پر وخندل..

ول خره نمک حرامه ياست اول مو ولي ږغ نه وي چې راووزئ خبري مو شروع سي .ماول رزيله په اخراپو تشنابو تا څه روشونه په موږ وخوړل چې وا نمک حرامه ياست.

در داغه لا خلګو پر وخندل.

اخر يې جنګ کوى باره ماول خلګ به واي پر تشنابو يې سره جنګ دي.

اوس خلګ په هره موضوع کې نمک رامخته کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځينو ته مهم

پيرک خاموشه ناست دی، ورته وام هلکه ولي داسي مايوسه يې؟ واي پول مي طبيعت په خراب دي .

وام ولي؟.

واي موبايل مي ورک سو ډېر مهم شيان مي پکښي وه.

ورته وام اعلان به درته وکړم، رشتيا هم ځيني مهم اسنادونه وو شيان چې ورک سي بېخي ګډوډيشن جوړ سي.

واي يا د اسنادو څه وو څه، چې اسنادونه واي د اختر ورځ وه.

ورته وام بل نو چيش داسي مهم دي؟

واي د کرم اکا د زوی سيدولي، د خان ګل اکا د ميرمني او د جلال اکا د سپيانو عکسونه پکښي وه .

ماول ولاړيږه احمقه.

خبيث دغسي مايوسه ناست وو تا چې ويل د پلار جنازه يې ورته راوړه .

په دا تولنه کي دغسي خلګو هم ځاي نيولی دی.

غلط ملګري

پيرک واي دغه د ملګري د ورځي د لمانځلو سخت مخالفه يم دا فالتو کار دي.

ورته وام ولي؟

واي يوه ته مي سهار د وروركلوي لاس ورکړی، ماسپښين يې ټليفون راڅخه غلا کړی.

د وروركلوي لاس هر چاته مه ورکوئ په دې دور کي.

د تلواري کار

نن پيرک داسي بي تابه ګرځي چې کښيني بيا ولاړ سي، په پرتوګ کي يې لاس اچولی دي .ورته وام هلکه نن ولي داسي بي حاله يې واي زه خو نن غرق سوم ورته وام ولي خير.؟

واي ملګرو مي زنګ راووهی چې راسه نن به په شورم کي ګپه وکړو، زه هم ور روان سوم چې ورغلم دوی په شورم کي پر جماعت ولاړ دي، ما هم بيداري کول ماول ژر اودس وکړه چې يو رکعت ورسره وکړي لا ښه دي، دا بغل ته يو سپين بوتل پروت وو ما چې پر حمله کړه استنجاه مي په ووهل هغه تيزاب وه.

اوس زه چې وام در نامه لاندي يې په چاکوګانو وهلی يم، نه ډاکټر ته ورتلای سم د شرمه، نه مي پر ځای طاقت کيږي .

کله کله يو شی يو وار ګوری.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د باندار دوښمن

يو ميلمه راغلي وو، زما د پلار انډيوال وو، د ايران د شپو کيسې يې راته شروع کړې، زه په فيسبوک اخته وم ميلمه ته مي پام لا نه وو، بيا به مي يو ږغ پر وکړی مرتضٰی استاده خداي دي راوله چې ديغت ونه کړي، يو څلور پنځه واره چې مي ورته وويل، اخير يې ول غټ خر او رزيل زه يم، ما د خپل ژوند نيمايي کيسې درته وکړې، او ته وايي چې د يغت ونه کړي خداي دي راوله.

ټوله باندارونه او محفلونه فيسبوک او ټليفون خراب کړي دي.

د زمري په پوښ کي چغال

زموږ په کلي کي دري ورونه وه خورا کش وش ګرځيدل، سري مزاري خولی يې هم پر سر وي، شني داني به يې په غاړه وي، نومان يې دي ننګيالی، توريالی، زمريالی .

يو بل ځوان د خدای عاجزه دی، خلک يې چغال ګلو بولي، يوه ورځ يې ددا ننګياليانو سره جنګ سو، ټولو ننګياليانو د چغال ګلو څخه ځغستل.

خبره مي دا کوله دا کش وش چې ځي د خداي تعالي يوه لار ولاکه لري.

د پير ګټه ډيره او اخلاص يې کم

د پيرصاحب دربار ته ورغلی وو، چاي راغلي په لسو نفرو يې يو کوچنی چايبر چای راوړي، پيرک بيا د چايو ډير شوقي دی، زما سر په خلاص سو چې پيرک ته کوچني چايبر خوند ورنه کړي.

پيرک جذب سو چې دا جذب سو اول يې ګروپ مړ کړی، ناري سوي دربی سو يو دوه نور جذب سوه يو وخت چې ږغ وسو چې ګروپ

ولګوئ پيرک مو هم ټينګ کړی سم سو.

چې ومو کتل چايبر او ګيلاسونه وچ دي، پيرصاحب ته ماول هغه چای څه سوي؟

پيرصاحب ول هغه ما پيرانانو ته وويل هغو د کوهيکاپ په غره کي چپه کړی، ماول دا مريدان ځانونه په ونه سوځي.

ددغه خبري په کولو سره دري څلور ور وغورځيده د پيرصاحب پښو ته ورولويده.

چې راووتو پيرک ته ماول ته رشتيا جذب سوي ول يا دا احمقانو چای لړ راوړي وي، قصدا مي ګروپ مړ کړ، هغه چای ټولي ما په تاريکه کي وچښلي دوی ولي دونده کوچنی چايبر چای راوړي.

پيرصاحب ويل دا ما پيرانانو ته وويل هغو د کوهيکاپ پر غره چپه کړي.

زموږ هدف يوازي ټګان دي د پيرانو په نوم، اما اصلي پيرانو او ښو خلکو ته احترام لرو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ډاکټر حقايق

د پيرک ملا خوږېدله د هېوکو ډاکټر ته ورغلی ؤ.

هغه ورته ويل تشويش مه کوه !ستا علاج اسانه دئ.

کله چي يې نسخه ورولیکل، په نسخه کې یې يو جوړه ولچک ورولیکل.

ويل يې د شپې چي بيدېږې خپل ځان ولچک کوه.

پيرک ويل ددې زمانې عجب ډاکټران دي !زما ملا خوږيږي دئ ولچک راکوي.

ډاکټر ورته ويل خبره پاکه ښه ده.

ته د لاس خواري کاږي د شپې چي په ځای کي پريوزې، لاسونه تړه !دخواری کښلو څخه به خلاص يې ملا دې خپله جوړيږي.

پيرک ول در ووزه دا رزيل خو په شرمو وشرمولم ټول حقيقت يې راته بيان کړ.

اوسني مينان

يو رقم ټليفونه دي اواز اړوي.

پيرک ته مي ټليفون وروکړی د ښځي په اواز کي.

وايي څوک يې ورته وام يو چا دې نمبر راکړی درباندی مينه يم .

واي ددې خبري ثبوت راکولای سي؟ چي ته نجلي يې؟ ورته وام دا د سينګار دوکانو ته راوتلي يم راسه ما به ووينې.

يار لالا نو ښه ځان ساټ وو باټ کړی دي حمام يې کړی دئ.

زه پر يو دوکان ورته ناست يم وايي کمه يې.

ناکي ښځه مې وروښوول ماول دغه يوه زه يم.

دئ هم په پسې سو څو دقيقي بعد مي زنګ ورووهئ ماول بالا ولاړ سه ! زموږ کور رانژدي سو.

بيا يې ټليفونونه راکول راته ژړل يې چي زه پر تا عاشق يم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مجرد خوښنه

پیرک ته وام ستا د خوښي
لیکوال یا شاعر څوک دئ؟
فکر مې کوئ چې رحمان بابا یا هم نصیراحمد احمدي
به را یاد کړي، دئ رزیل راته وایي
هغه د واده د اولې شپې کتاب چې یې
لیکلي دي.

ګل یعني ته چپ سه

پیرک نورو خلګو ته کیسه شروع کړي ده!

شاه فیصل پر راوغورځیدئ وایي ستا په خوله کي خبره ده په ګل دي بدله وي.

پیرک ورته واي ګل یې څه و څه .د کیسي خوند او زما سور دي را خراپ کړي ، بالا ته غریږه زما کیسه ولاکه یو لا واوري .

ګرده عمر په کیسه یا بانډار کي دا د ګل موضوع مه تکراروئ .

موږ او نږئ

د نوري نږئ کوچنیان:

هلکه څوک یې؟ او ولي داسي ځغلې؟ الیکس یم، د پاول زوی ځم د ښوونځي ناوخته دئ.

او زموږ دا: هلکه څوک یې او ولي داسي ځغلې رډی یم د بډک زوي ، دا همسایه ګانو د رزیل زامنو زموږ کوتره نیولې ده دوی نوي رابار سوي دي موږ سم نه پیژني.

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنسي وړې

د جلال اکا باندار ته ورغلم.

سترګیې یې لوېدلې دي مخ یې تک ژړ دئ.

ورته وام خیر دئ؟ څه درسوي دي؟

واي دا ډیر وخت په پیرک پسي وم.

ورته ویل مي چي هغه ګولۍ راپیدا کړه چي تناسلي آله غتوي.

پیرک راته ویل چي؛ ندي رامعلومې.

ما ډیر په عذاب کړئ.

پرون یې ګولۍ راوړې ما چي وخوړلې در نس یې ایله کړم .

د تنګسي مسلمانان

پیرک وایي که دي پیاد دي یو وخت هغه سره دوړه راغله ټولو خلګو ویل چي دغه د عذاب وو قیامت علایم دي.

نو پیرک وایي په دغه ورځ زمونږ د کورنۍ غړو چا نفلونه کول چا تلاوت کوئ چا درودونه ویل.

ما هم یو کتاب مخ ته نیولي وو ماول خدایه ددغه کتاب په روي سره پر مونږ عذاب مه راوله.

یو وخت چي دوړه ودریدل، چي ومې وکتل د واده د اولې شپې کتاب مې په لاس کې ؤ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چپک ملګری

زما یو چپک ملګری دي .زه یې ډېر په عذابوم.

چې خبري درته کوي ګوري هغه بل ته ګډ تاته وي.

پرون زه وو جلال اکا په بازار کې روان یو، یو چپک ملګری راباندي پېښ سو ګډ ماته دئ ګوري جلال اکا ته.

وایي چیریي سوسته چي ورک یې زه قصداً ړغ نه کوم.

جلال اکا ورته وایي شرم وکه!

هغه بیا ګوري جلال اکا ته ماته وایي سسته اوس شناخت لا نه کوې.

جلال اکا ورته وایي سست دې پلار دي سست ته یې!

په دغه حال کي چي دوی لاس سره اچوئ ما سره تینګ کړه .

جلال اکا ته وایم دئ چپک دئ، زما سره ګډ وو.

جلال اکا خوابدئ سو واي هر وخت ستا دلاسه زه بې عزته یم.

بخیل خلک

یو ملګری مې په بازار کي د پرچون دوکان کوي.

نارې وهي چي ورغلم وایي ډېر ناځوانه یې !دا زموږ غریبانو دربار ته نه راځې .ورته وام دغه دئ اوس راغلم.

وایي انرجي درته را واخلم که یخې اوبه؟

زه ورته وام شئ لانه خورم

پلار یې سترګه ورته ووهل وایي د پریج شیان تاوده دي

چای ورواچوه.

سخت درد راغلئ..

چې چای یې راواچولې زه هم ورولاړ سوم هغه ښه بیسکوټ مي درې داني راواخیستل ومي خوړل د چای سره .

پلار یې غاښونه زوی ته چیچل، چې زه را ولاړ سوم خدای خبر چي څه عمل به یې ورسره کړی وي !

(c) ketabton.com: The Digital Library

هوښیار عسکر

یو ځوان پر تلاښي راوګرځوم.

وايي دا موټر داسي ځغلوي لېسنس دې ښکاره کړه.

هغه د ډاکټر نجیب د شپو د پلارتذکره راسره وه.

ورښکاره مي کړه.

وايي دا لېسنس خو جعلي دئ!

ماول ته ئې یو وار راسته ونیسه بیا ئې جعلي وو اصلي معلوم کړه.

ړانده عاشقان

د پیرک سخت طبیعت خراب وو، ورته وام هلکه ولي داسي یې؟

وايي: پر خپلو هغه تیرو کړو پښیمانه یم چې په تیرو دوو کالو کي مي کړي دي.

ورته وام په موضوع مي پوه کړه!

واي دوه کاله مي مسجان ورسره کول مینه مي ورسره درلوده، یوازي مي د ځلوېښت زرو افغانیو کارډونه ورجمع کړي دي، نوم یې ستاره وه نن چې مي ولیدل خره لا پر ښایسته وه .

ماول رزیله ته اوس هم بختور یې انجلۍ یا ښځه خو ده، د خلګو دا دوه یا دري کاله بعد یا نظرماد کبابي وخېژي، یا ګلو بایسکل ساز وخېژي .

فیسبوکي عاشقي داغسي وي.

د مجرد هیلي

پیرک وايي نن فساد راوسو.

ورته وایم ولي؟

واي یو توري سترګي مي ولیدې، د زرنج په باډۍ کي یو دانه ناسته وه، لاس یې راته وښوروی، ما هم موټرسایکل پسي چابک کړی د سترګو اشارې مو سره کولې، ښه در ډېره پسي ولاړم یو وخت چي زرنج یو کور ته ودریدی زه هم ورته ودریدم چې ورته ومي کتل هغه د چارګل اکا زوی شیرعلي وو تور دوسمال یې پر سر اچولی وو .

راته ویل یې ول راځه غرمه به زموږ سره تیره کړې، ماول ورک سه رزیله، نژدي وه چې په موټرسایکل مي ځان غورځولی واي .

ددې دوري سټایلونه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خراب ستاېلونه

د پیرک مخ پړسیدلي دي.

ورته وام ولي هلکه دا څه پیښنه ده؟

یو څه ناکوجاتي يې وويلي بيا يې کيسه راته شروع کړه:

واي پرون د جمعي لمانځه ته روان يم تلوار مي دی په دغه حال کي د يو زناني سره وموښتم ما چي يې غټ وريښتان وليدل فکر مي کوی چي زنانه ده، ما ويل بخښنه کوه خورجاني، چې مخ يې راواړوی يو بريتور ځوان دی غټ وريښتان يې دي.

ويل يې احمقه رزيله زه تاته خور ښکارم .

نوره کيسه يې نه راته کول، خداي خبر څه سوکان يې وهلي وو، لکچي پر وسله وال کس پيښ سوي وو.

بې معنا خبري

شيرين اکا راسره ناست دی، يو هلک تيرېږي راته واي دا هلک مي سخت خوښيږي .انتيکه اننګي يې دی سخته لبان يې دي.سترګي يې وژل کوي، چې درسره سپور وي د ارغنداب يا هم پنجوايي په باغو کي ګرځي.

لس دقيقي بعد يې کشر زوی د بل صوفي سره پر موټرسايکل سپور دی ورته وام شيرين اکا دا څه وينم، واي دغه رزيل صوفي که مي ونيوي په اور يې سوځم .

ماويل ګوره شيرين اکا لس دقيقي مخکي دي د بل پر هغې خوند اخيستی اوس دي خپل عزت برباد سو، ويل يې زه مازي احمق يم.

خبره مي دا کوله خواهشات هغه وخت کنټروليږي کله چي مو بدکاري ته هوا وسوه د خپلي لور، خور يا هم زوی او ورور عزت په فکر کي راولي.

ناصالح اولاد

د پيرک دوی کوټې ته ورغلم، پيرک ته وام ټليفون دي ولي بند دي؟

واي ټليفون مي خراب دی.

واي شی چي زوړ سو يا يې کچره دانۍ ته غورځوه، يا يې در پښه لاندي کوه.

دا بغل ته يې پلار ناست وو د چمپل وار يې پر وکړی، ول ولاړ سه د احمق زو داغه عزت دي راکړی.

يا مي در پښه لاندي کوې، يا مي کچره دانۍ ته غورځوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیسو غلامان

پیرک واي ښځي دوه مذهبه خلګ سته زموږ په ټولنه کي.

ورته وام لکه څنګه؟

واي کله چې يو غريب د انجونو شوقي وي، دوي ټول په مردګو ورته وايي .او کله چې يو پيسه داره د انجونو شوقي وي، دوی سره وايي واي دا حاجي صاحب عجبه ښه سړی دی، بس يو لږ د انجونو شوقي دي، هغه يې موږ څه کوو.

ځان ته غټ ويل

پيرک واي زما لپاره ترټولو مايوسه کوونکې ورځ هغه وه، کله چې دوولس کلن وم، ما د مداسلم اکا لور ته د ميني په سترګه کتل، هغې راته ويل زوی جانه دغه لس روپۍ واخله د پنځو روپو ژاولي راوړه پنځه ته واخله.

د چرسيانو فکر

ياره دا چرسيان هم انتيکي کوي، په کلي کي خړي اوبه راغلي دي، ددا مانده پر غاړه ناست يم، مامد کريم راغلی راته واي خورېيه دلته په دا کثافاتو کي ګرځي درځه چې زه دي جنت ته بوزم .

ورته وام درځه، روان سو د مامد کريم دوی کوټي ته ولاړو چمن يې شين کړی دی، د چمن پر غاړه ګلان دي هلته کښينستو.

مامد کريم چای راوړې سګرېټيان يې ووهل، چای مو وخوړلې، زه ورته وام زه ځم کار لرم، واي ولاکه ګام لا واخلي اوس بورا راځي هغه دربانده وينم .

زه هم حيران سوم فکر مي کوی چې دا بورا به پيری وي، نجلی به وي بل کوم غټ حيوان به وي؟ دري ساعته مي په انتظار تير کړه ماته واي اوس يې وخت دی په زوره ږغ مه لره.

يو ساعت مي نوره هم خاموشي اختيار کړه که ګورم يو ژړ مچ راغلی بوزهاري يې دي، پر ګلانو کښېنستی ماته واي سبحان الله بورا لس دقيقي مخکي راغله بخت دي کار کوی.

پر سترګو مي ورته توره شپه سوه ماول رزيله ددغه يوه مچ لپاره دي څلور ساعته کښينولي وم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړم نه چغال

پیرک واي یو نفر په کوڅه کي کش وش روان دي، زه ورته وام هلکه څوک یې؟

واي مورړ اوس نوي رابار سوي یو،.

ورته وام نوم دي چیش دی.

واي نوم مي لړم خنجري دي.

برچه یي په ګنډه وهلي ده واي دغه مي انتخابي نښان دي .

تازه د پلچرخي د زندان څخه رایله سوی یم، دري مړي مي کړي وه .

په دغه حال کي د واده ټکان وسوه.

ما وځغستل خنجري زما در مخه وځغستل، د شیرمامد کاکو په کور ننوتی، د ها خوا یي د کوره په لغتو وو سوکانو راوایستی، شیرمامد ورته واي څوک یي د احمق زو چې په کور راننوتي، دی ورته واي لړم خنجري یم دلته ټکان وسوه.

هغه ول د احمق زو دا خو لا خنجري هم یي چې داسي بي ننګه یې .

شیرمامد کاکو ول پیرکه ته دا خنجري وګوره څومره زړه ور دي بدماشي دده څخه زده کړه.

زوړ ګنهګار

تازه ګل اکا ته وام تاته چیش سکون درکوي، فکر مي کوی چې دی به ووایي چې د جماعت لمونځ د مولوي یاسین یا ابوالفیض نصیحتونه،

یا هم د مور او پلار غیږ او یا هم د هغو خدمت.

دی احمق راته واي شني چای او صندل، د کوټې پای د زرسانګي او ګلنار بیګمي غزلي او د یار محمد اکا د زوی پر ځنګون باندي سر.

ځیني زاړه سوه سړي نه سوه.

چي دغه زاړه ګنهګاره ورک نه سي ټولنه مو نه اصلاح کیږي .

د وطن نه، د سپیو عاشقان

جلال اکا ته وام هغه کم غم وو ستا په ژوند کي، چې ته یې ډیر مایوسه کړې؟

فکر مي کوی چې دی به راته ووایي چې د مور او پلار غم یا هم د هیواد غم.

دی رزیل راته وایي ترټولو ډیر غمجن حالت او غمجنه ورځ مي هغه وه، کله چي هغه زما قمرغاړی سپی مړ سو، د هغي ورځي څخه مي بیا ولاکه په سګواني کي جګ کتلی دی، نه مي ولاکه میدان ګټلی دی، زه یې د عمر لپاره مات کړم .

ځینو ته بیا سپی تر مور پلار او وطن هم ورتیر وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بد کار فخر کول

زه ، پیرک او کبیر پرون یو ځاي میلمانه وو، کور والا راته واي دباندي یخ دي دننه بیده سئ، موږ ویل سمده، چې کوټې ته ولاړو پریوتو ګروپ مړ سو په دغه وخت کي د یوه ښځه باد پري سو، ما ږغ کړه ماول دا کم سست واچوی؟

پیرک ږغ کړه وایي ما واچوی دغه ځیګر ، ځان یې وټکوی .

په دغه حال کي د کور خاوند ښیراغ ولګوی واي کم ځیګر، پیرک سر په توس کي پټ کړی درسهاره یې سر نه دی لڅ کړی سهار د اذانو سره وتلی وو.

پیرک فکر کوی چې یوازي موږ ملګري یو بل ښوک نسته هغه کور والا هم دلي پروت وو.

د مور لپاره سم زوی هم مریض وي

د پیرک دوی کره ورغلم دروازه مي وروټکول، مور یې راووتل ورته وام موري پیرک چیري دی؟ واي هغه سخت مریض دی، دوې ډوډۍ ښلور ایشیدلي هګي او یو ښه میوه یې وخوړل بیده سو .

ورته وام موري خوراک یې ندی کړی، واي هو داسي مي خوا په بده ده مړ نه سي .

ماول دا خبیث خو لا مریض دی، کني انسانان یې خوړل.

د زور مسلمانان

د یو نفر سره مي د پیسو حساب وو، ورته وام حاجي صاحب هغه زما پیسې راکړه، واي نه یې درکوم لاس دي خلاص توره دي تیره.

وام مه کوه حاجي صاحب بیا به ارمان وکړي.

پوښتنه یې وکړه هلکه ته ښوک یې؟

ماویل د قومندان خوریي یم کرار یې وخندل په جیب یې لاس چخ کړ پیسې یې راکړي .

ویل یې زموږ ماما یې کني ژر مي نه درکولي.

چي پیسې چي مي حصول کړي ومي ویل حاجي صاحب تاسي د خدای ښخه نه بیریږئ د زورور او یا هم واکدار ښخه بیریږئ، زه د قومندان هیڅ نه یم یو غریب سړي یم.

بد بد یې راته وکتل ول ورک سه رزیله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بل شرمول

د جلال اکا کره میلمانه یو، د جلال اکا زوم هم راغلی دي په میلمستیا، جلال اکا غواړي چې پر خپل زوم ګپه وکړي کم یې راولي، خپلو لمسیانو ته وایي په تاسو کي کم یو د حمار زوی دي.؟

د جلال اکا کوچنی زوی راوغورځیدی واي زه د حمار زوی یم .

موړ ګردو سره وخندل جلال په شرمو وشرمیدي .

همیشه د بل د بیعزتي هڅه مه کوئ کني خپله به بیعزته سئ.

د ټولني خرافات

یو ملګري ته وام په دې نړۍ کي ستا د خوښي ځاي کوم یو دي.؟

فکر مي وکړي چي دی به راته ووایي چې جماعت یا د مور غیږ.

دئ احمق راته واي تشناب دي .

فیسبوکي عاشق دي.

بهرني لفظونه کارول

جلال اکا ته وام دا شاه ولي کاکو سخت ده حمار عادتونه لري.

جلال اکا راته واي زما پلار دي خداي د ټول مسلمه امت سره وبخښي زما د پلار هم زیات عادتونه د شاه ولي کاکو وه، زه چې شاه ولي کاکو وینم د خپل پلار مینه مي په ماته سي.

دی رزیل چي وای دا حمار یو ښه سړي ته وایي.

د بل په غم خوشحالي

د یو نفر مور مړه وه ټلیفون یي راوکړي ویل یې نن یې ختم دي خاماخا راسئ، ما ویل سمده .

زه وو پیرک ورغلو دعاوي ، او ختمونه وسوه کله چي د ډوډۍ وخت سو، سترخوان هوار سو، پیرک ماته مخ راواړوی وایي سخته روبه ډوډۍ ده، خداي دي یې پلار هم مړ کړي چې بیا یې ووهو.

زه پیرک ته سترګي وهم چې ږغ مه لره دا بغل ته ناست کس یې زوی دي، پیرک بیا ووایي.

اخر یې د زوی حوصله ختمه سوه وای ولي داسي کوي د یوه نس ډوډۍ لپاره مي پلار را وژني ډوډۍ به مفته درباندي وخورم ښیراوي مه کوه.

دغه پیرک د احمق زوی زه په شرمو وشرمولم .

ځیني د خیرات لپاره خلګو ته د مرګ دعاوي کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېځایه شک

مد اشم ټلیفون کوي، پیرک بغل ته نژدې ورغلی غوږ یې ورته ونیوئ، وایې اخ سخته نازک اواز یې دې، څنګه اندامونه به یې وي، ناځوانه ښه ښه شیان یوازې استعمالوي موږ ته ست لا نه کوي، دغه یې انډیوالي د بازار رنډۍ ده، دی یې موږ ته نمبر نه راکوي .

مداشم چې ټلیفون خلاص کړي مخ یې بد ونیوی خواشینی کښېنستی.

پیرک ورته واي زویه د یوه نمبر مې درته وویل خوابدی سوې، ډېر ناځوانه یې.

مداشم ورته واي واخله دغه نمبر پیرک وخندل ژر ژر یې نمبر په ټلیفون کې ووهی .مداشم ورته وویل دغه نمبر زما د مایني دې که ټلیفون ورکوي که یې نه ورکوې نور ستا کار دې.!

مداشم وویل که یو چا د خپل فامیل د یوه غړي سره ټلیفون کوی، تاسې فکر کوئ چې مردګو دی یا هم د رنډۍ سره ټلیفون کوي.

خاموشي اختیار سوه پیرک وویل در ما فسد او کمزوري انسان نسته.

بد هر ځای بد وي

زه وو پیرک روان وو، په بازار کې د یو لغړزني او صوفي سره جنګ وو، چې ور وګرځېدو پیرک هغه لغړزنی د شا د خوا ټینګ په غیږ کې ونیوی، ورته وایې ته خو سم ابداره ځوان یې د ناکې احمق سره دې جنګ دی، صوفي پیرک ته ول رزیله ده ته څه نه وایم تا ولاکه پرېږدم.

کهاله خلګ

زه چې به د شپې بیدېدم د اوبو غټ ګیلاس به مې ډک سر ته کېښودی، یو څه نامرده یم د شپې مې د لاسه نه کېږي چې د خوبه راکښېنم ګیلاس ډک کړم، پرون چې پریوتم ګیلاس مې ډک کړی وو، د شپې داسې ټینګ تږی سوم، که فکر مو وي چې سږی د خوبه راکښیني اوبه خورا ښه خوند کوي

چې راکښېنستم اوبه مې داغسې پر سر پورته کړي، کله چې ګیلاس وچ سو شونډانو ته مې یو شی راورسیدی، چې ځیراغ مې پر ولګوی موږک ورلویدلی دی، دلې کې مړ دی ښه خیشت یې هم خوړلی دی، ګرده ورځ مې خوا راګرځیدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناخبره او مغروره خلک

کت فرانسوی يې په پښو وو، ګز او بر روان وو، ریکارټ صدری يې اغوښتي وه، په غلطي کي ورڅخه وموښتم ما ويل بخښنه کوه ورورہ.

بد بد يې وکتلووایي ته ما پيژني؟

سخت درد راغلئ، ما ويل هو د سوست عبدل زوی يې، پلار دي په هلکوانو پسي داسي ګرځیدی لکه په دوښمن پسي.

خلګو پر وخندل.

نو ماول احمقه تا دغه خبري ته مجبوره کړم.

مختلفي ژبي

د دوو وردګو سره جنجال وو، يوه ورته ويل د ګوز خانه تا ورخرابه کړه، بل ورته ويل د ګوز خانه تا ورخرابه کړه، پيرک ويل دا څه بي عقلان خلک دي پر ګوز يې سره جنجال دي شرميږي هم نه، ماول رزیله دوی ګاز ته ګوز وايي.

بيغيرته شوقيان

د جلال اکا سره ناست وم کوچنی لمسی يې راغلی ورته ويل يې نيکه جانه انا وايي دوه سوه افغانۍ راکړه زه چيلکي په رانيسم، په کوچني پسي يې ډبره وغورځول ويې ويل ځي د خره زامنو په هغه ډيرو فرمايشو روپۍ لا نه لرم.

شل دقيقي بعد يې زوی ته دري سوه افغاني ورکړي ول ورسه سپي ته غوښي په راوړه، ماته يې مخ راواړوی ويل يې را روانه جمعه سګواني ده چې ومي نه شرموي.

ماول احمقه کور والا دي شرموي سپی نه.

د جنت شوقيان

تل به يې ويل د شهادت د مرګ ډير ارمان لرم، هغه شعر به يې هم زيات اوريدي .

د شهادت خوږې مرمۍ په انتظار يمه ستا.

کډه به وړم له زندګی په انتظار يمه ستا.

کله چې د واده ټکان وسوه په تشناب کي پټ سو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې تربيې ماشومان

ښځي ډېر مي وخندل، زه وو پيرک په کوڅه کي روان يو، يو څو کوچنيان په يو ليوني پسي ځغلي او ډبري پسي غورځوي، پيرک کوچنيانو ته وخښمېدی ورته واي که ستاسي پلار پر دغسي حالت وي يو څوک يې په ډبرو ولي ستاسي غبرګون به څه وي.؟

په دا کوچنيانو کي يو خورا رزيل وو، ورته واي نو دی ستا پلار دی چې داسي خوا په بدوي.

ګردو کوچنيانو زما په شمول پر پيرک وخندل، پيرک ته درد ورغلی په کوچنيانو پسې يې ډبري وغورځولې ، ول تاسي ټول د احمق زامن ياست.

فيسبوکي اتلان

پر ځای ټاکنه، د وياړ ځای دي ماما يا کاکا يا اکا مي په پلاني ځای کي په دنده وګمارل سو، حقيقت هم د ماما په پوه او وړتيا کي شک نسته.

ماما به يې نو دردا ښته خر وي، يا به واسطي او يا به هم پيسو دغه ځای ته راوستلی وي.

ناکاره مشران

د جلال اکا کوټې ته ورغلم، يو بل سپين ږيری هم ورسره ناست دی.

در سلام عليکم وروسته يې چاي راواچولې، دوی خپله کيسه بيرته شروع کړه.

هغه بل سپين ږيری جلال اکا ته واي ښځي پر ليوني ځواني وو، سخت مي ارمان دی ولا دا ټوله ميدان به په ښايسته وو.

زه سخت وارخطا سوم، وام خدای دي يې وبخښي خدای دي جنت الفردوس ورنصيب کړي، دا څوک وو چې ټول ميدان به ښايسته وو غيرباز وو که اتڼ باز وو.؟

سپين ږيري خبيث واي زما سپی وو پرون مړ سو.

پر جلال اکا مي مخ راواړوی ماول زه داغسي رزيل يم چې تاسي رزيلانو ته راځم، په ما مو سپي ته دونده دوعاوي وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بي علمي او بيسوادي

پيرک راته واي چيري تللي وي؟

ورته وام تللي وم بيت الخلا ته.

واي رب دي د هر مسلمان نصيب وکړي بيت الخلا ته.

بيت الخلا په عربي کي تشناب ته وايي.

دی چې واي بيت الخلا يو مقدس ځای ته وايي.

وينه راکړه

پيرک واي د شپي بيده يم ناري دي، يو واي وينه راکړه بل واي بام ته راوخيژه.

د زړه مي درب چې خدايه کور ته غله راوښتی دي څه مشکيل دي.

خو خير په بد حالت کي ور ووتم په کوټه کي ناري دي چې ورغلم ورونه مي په کوټه کي پاڅچي ګيم کوي.

ماول ورک سئ د احمق زامنو پر ما مو يو مرګ تير کړي.

د هلکانو مريدان

پيرک وايي سره غرمه ده هوا ګرمه ده، د والسوالۍ څخه ليري تللي يم، يو ساعت ودرېدم هيڅوک موټر نه راته دروي، آخر مي دوسمال پر سر وپيچي ځان مي د کشر هلک رکم جوړ کړی، که ګورم يو فيلډر موټر راغلی چې دا لاس مي ورکړی داسي بريک يې پر ووهی هسي يې نه کړی چپه.

خو خير وروختم هنداره يې زما خواته سمه کړه، پر لاري يې انرجي هم راته راواخيستل، کله چې مي ورته وويل چې زما ځای راورسيدی ما دلته کښته کړه.

ويل يې ګام لا ولاکه واخلي نن زما مېلمه يې.

ما مخ ورښکاره کړی، ويل يې رزيله ژر کښته سه وخت دي راضايع کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځان صفت

د جمعي په ورځ مو ډوډۍ کړې وه، یاران وایي آشپزي به څوک وکړي ما ویل تر ما بل ښه آشپز نسته.

کله چې مي دېګ شروع کړئ، د مالګي پر ځای مي پوډري صابون وراچولي دی، دیګ ځک راپورته کړ، چې فکر مي ووهی ماول کار خرابیږي، دوی ته ماول یارانو ماته کار راپیښ سو زه ولاړم.

دا بله ورځ چې مي ولیدل خوابدي وه یو وو نیم.

کورنی نزاکت

پیرک واي د پلار ورځ مي په دا خاطر نه ولمانځل!

ځکه چې په دا ورځ زه پلار بندي کړي وم.

بي نزاکته خلک

پیرک زهیر ناست دی! راته وایي دا څو ورځي کیږي سم کارونه مو چپه روان دي!

ورته وایم صبر وکړه د پیسو تاوان مشکیل نه لري چي ورور دي د ټکر څخه روغ ووتي.

واي یا هغه نه ښییم ، ورته وام خیر پروا نه لري د پلار مریضي به دي هم خداي ښه کړي صحت به پیدا کړي ..

واي یا وروره هغه هم نه ښییم .

وام ښه ته څوک ښیي؟

واي کشر وراره ته مي مسج وکړئ، څو ښکنځله مي ورته وکړه چي ومي کتل د هغي خوا مسج راغلي ول د سپي زو چي په ژوند په مخه رانسي چي ومي کتل د وراره پر ځای مي د خان ګل اکا مشري میرمني ته مسج کړي وو.

اوس نو دغه ته ولاړ یم چي ځان وژنه وکړم.

د احمق پلار مریض دي هغه مشکیل نه بولي د ورور لاس یې مات دي هغه مشکیل نه بولي .

څو چمپله مي وویشتي ولاړیره ما ویل د نا اهله زو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حمله يي عاشقان

هلک: جان زه مړ کيږم!

نجلی: هيله کوم مه مړ کيږه،

يو دانه کارډ راواستوه.

بيا مړ سه!

د کور نامي

پيرک واي په هغه ورځ ځان بيخي احمق راته معلوميږي!

کله چي د کور په سودا کي يوه روپي هم راپاته نه سي.

او ملګري راته ووايي چي ظالمه مزي تا وکړي.

اوسني حالت

پيرک واي هغه وخت ډير مايوسه سوم.

کله چي مي پلار د جيبه د پيسو بسته راوکښه زما تمه وه چي ښه ډيره خرچه به درکړي. برياني مي په سوچ کي راوستل پر شونډانو مي ژبه تيره کړه ..

خو پلار مي پيسي حساب کړي جيب ته يې ورواچولي .

ول دده څه وو څه بيخي ګراني سوه.

ماته يې مخ راواړوئ ويل ډير احتياط به کوئ حالت خراب دي چي په اوبو شپه تيريږي، تيروي يې خو پيسي مه مصرفوئ!

خراب فکرونه

د جمهوريت په شپو کي يو ګل خان راوښتی وو افغانستان ته، عسکر ورته ويل راشوه سه تلاشي راکړه.

ګل خان ورته ول بيخاره تلاشي راکي وکه!

زه هم ولاکه داسي خاص مسلمان يم.

ده کوسچيزن دا فکر کوي چي دوي کافران دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نالیدلي عاشق

د فیسبوک عاشقی داسي ده لکه لاټرۍ.

ته به شاپیري غواړي هغه منګل درته راووزي.

احمق کوربه

یو میلمه راغلی وو،

د بیچاره څخه باد پري سو , پیرک پر را ږغ کړه ویل نوشیجان بیخي ډیر مو وخندل .

ما ویل احمقه خو ته وا روش یې وخوړئ.

روژې ته چم

د پیرک نیکه په روژه کي ډیر تږي وو.

لمسیانو ته یې ویل چي تاسي ماته په زوره په خوله کي اوبه را واچوئ زه به یې چیښم. لمسیانو یې همداسي وکړه.

نیکه یې ناري وهلي چي خدایه ته خو مي ویني د ظالم سره هیڅ نه کیږي .

بي نزاکته اولاد

پلار: زویه ته خو به نه تږی کیږي په روژه کي؟

زه خو نن سخت تږي وم.

زوی: یا بابا دا دلګي په ما کي نسته .

د جنګونو شوقیان

جلال اکا وایي: زه وو زوي مي نن په بازار کي روان وو.

د یو چا سره مو جنجال سو لنده یې دغه چي جنګ مو سو.

اخ وو ډب شروع سو ، رش جوړ سو.

تر ډیرو سوکانو او لغتو وروسته چي مي وکتل کس تبنتیدلي دي ، زوی ته مي سوکان وو لغتي کش کړي دي د پزي څخه یې ویني بهیږي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ رهبران

واي زموږ او ستاسي د وطن يو مشر د بل چاسره ټليفون کوي!

داسي يي نه سوه ورته ويلای چي دادي

د دارالمعلمين مخ ته ولاړ يم،

ويل يي دادي د رب العلمين وه مخ ته ولاړ يم.

د پلار بي عزتي

جلال اکا واي ددي دوري په زامنو کي ډير ارموني هم خيژي.

ورته وام تر څه پوري دي وويل؟

وايي ماخستن په تشناب کي ناست يم زامن مي يو هغه بل ته واي ورسه دروازه وتړه.

دا يوه پر را ږغ کړه وايي چي هر يو دروازه تړي څه وو څه يې خو خير زه راووتم ورغلم دروازه مي وتړل.

چي سترخوان هوار سو دوي به يوه بل ته سترګه ووهل وبه يي خندل ويل هغه خبره ده.

واي اوس ته ووايه ارموني دي که نه دي؟

ما ويل ارموني لا پر ښه دي.

په ځان کي خاريان

پرون د جماعت څخه راووتم

اخترګل اکا او يو څو نور ځوانان سره ناست دي.

زه چي ورته راغلم وايم سخته دوړي شروع دي لنده مځکه دوړي کوي.

اخترګل اکا وخبميدی وايي د دوړن او درواغجن څه وو څه.

زه ورته وام دوړي خونو دي، د مني موسم داغسي دي .يو ګوړئ باران وي بل ګوړئ دوړي وي..

اخترګل اکا غلي او مايوسه کښېنستي مځکه يې ګرول .

اخترګل اکا چي ولاړي هلکوانو په خندا شروع وکړه..

ورته وايم څه کيسه وه واي داسي خره درواغ يې شروع کړي وه.

ما ويل زما ولاکه دا خبيث ته فکر لا وو .

درواغجن خلګ خپله په ځان کي شکمن وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تشناب او ټیلیفون

پیرک وايي: مینه کي ډېر جنجالونه سته، په تشناب ننوتم.

د جانو سره مي میده میده وایسونه شروع کړه.

لس دقیقي بعد دروازه یو سپین ږیري راوټکول

ویل د احمق زو.

دا تشناب دی د چای جواب ځای دی د مردګوی د فتر نه دی.

راوزې که دروازه در ماته کړم!

په پرتاګه کي راڅخه کیږي دا نیم ساعت کیږي درته ولاړ یم ته د خره زوی سر نه خلاصوي.

زموږ رواجونه

پیرک وایي موږ دلته لا بدبخته یو،

په پنجابیانو یا هزاره ګانو کي چي د یوه ښځه باد پري سي ، دا نور یې تشویق کړي.

ماشالا، نوشیجاني تو .

او په پښتنو کي که یو بېچاره په ختا کي واچوئ.

دا نور یې ډرامه کړي

د هغه کس لمسي ته لا پیغور ورکوي.

د پیرک ښځه په باندار کي ولویدئ.

ساده خلک

یو وطندار کور ته د ګریسو دبلئ وړی وو.

مور یې هګي کي ماتي کړي وې.

ویل زوي دي مړ نه سه ښنګه ښه د غوا غوړي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ ځيني لهجې

د پیرک نیکه مریض وو.

ورونږو يې دا یوه ورور ته وویل چې ته ورسه ډاکټر راوله.

دئ چې ډاکټر ته ورغلي هغه ورته ویل څه مشکیل دی؟

ددې پر ځای چې ویلي یې واي نیکه جان لږ مریض دی.

ویل نور خیر وو خیریت دی نیکه لږ سره ګوزک دي.

زموږ روان حالت

پر یو دیوال یې لیکلي وه:

سالم عقل په سالم بدن کې دی.

ددې لیکنې څخه شل متره لیرې، د کوکنارو کښت وو.

د ښځو نومان

دا ښځې هم ښځې پسخندیاني دي.

چې په کور کې ناشولټه وو بدرنګه وي

دوی د ښایسته آغا نوم پر ايښي وي.

ددې دوري مینان

دوکانداره یو ښغمه زړه په څو دئ؟

وزه د نا اهله زو.

دلته زړونه نه لري او دلبند خرڅیږي.

بې نزاکته دوکاندار

عجبه خره انسانان دي.

یو د ټوکرانو دوکان ته ورغلم

ښه به يې لاس د ځيګر څخه کښته په دغه ځای

ووهئ ویل حجانی تر دغه ارزانه شی ولاکه په ګرده ښار کې پیدا کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوسني او پخواني دوولس کلن

د اوس وخت دوولس کلن غواړي چي انجلي لاس ته راوړي.

زموږ د وخت د دوولس کلنو لپاره دغه ډيره غټه خبره وه ، چي کله به ميلمه ولاړ سو.

موږ به پر چاکليټو موقع ووهل.

پای!

غم هم په نڅا سو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library